

THƯƠNG NHỮNG NGÀY XƯA

**-Có lẽ bây giờ em không còn nhớ
Sóng thuở nào bạc trắng biển chiều quê
Sương lặng lẽ cuối vườn hoa khế rụng
Ngát hương ngâu lối nhỏ bước em về.**

**-Có lẽ bây giờ em đã quên thuở ấy
Giá lạnh tràn công viên nhỏ chiều mưa
Bài thơ đã bốn mươi mùa lá rụng
Hà Nội - bằng lăng không còn tím theo mùa.**

**-Ta gặp nhau trên chuyến tàu định mệnh
Tháng Chín nào, ga xép, một bàn tay
Đức tin ấy trả em về với Chúa
Gió thành Nam lạnh mãi đến hôm nay.**

**-Em đã đợi những chuyến phà ngày ấy
Trưa nắng Hè và nước mắt dòng sông
Lục bình đã trôi qua phần tư thế kỷ
Sóng Hậu Giang day dứt mãi trong lòng!**

**Chắc hẳn bây giờ ta đã thành xa lạ
Bấy nhiêu năm phai nhạt mọi câu thơ
Em giữ được gì trong thẳm sâu ký ức
Thanh âm buồn hay vỡ nát những vần thơ?**

**Thương gió cũ thổi từ miền em cũ
Thương những loài hoa cứ nở theo mùa!
Thương những dòng sông, con đò, bến đợi
Bỗng thấy thương mình
và thương những ngày xưa...**